

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	21XCdo/179/2016
Identifikačné číslo spisu:	8114213076
Dátum vydania rozhodnutia:	14.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8114213076.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8C/25/2014, o dovolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Prešove č. k. 23Co/22/2016-75 zo dňa 29.02.2016, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov uznesením č. k. 8C/25/2014-57 z 26.11.2015 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 €.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove rozhodnutím č. k. 23Co/22/2016-75 zo dňa 29.02.2016 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „O.s.p.“). Uviedol, že podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa s účinnosťou od 01.10.2012 spoplatňuje súdnym poplatkom vo výške 20 €; v rovnakej výške sa v konaní o takejto žalobe vyberá aj súdny poplatok za odvolanie vo veci samej (§ 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov). Podaním odvolania vznikla žalobcovi poplatková povinnosť a súd prvého stupňa jej podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy tohto zákona, správne vyrubil poplatok 20 €.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označil za prekvapivé a priečiace sa zákonu. Súdny mu vyrubili súdny poplatok, ktorý mu nemal byť vyrubený a tým mu odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žiadal preto napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“) po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C.s.p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 a § 239 O.s.p.

6. Najvyšší súd na odôvodnenie svojho záveru v zmysle § 451 ods. 3 C.s.p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/280/2014, 3Cdo/180/2014, 4Cdo/266/2014, 6Cdo/221/2014, 6Cdo/253/2014, 6Cdo/278/2014, 6Cdo/279/2014, 7Cdo/398/2014 a 8Cdo/220/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

7. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu smerujúce proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou dovolania.

8. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému Najvyšší súd Slovenskej republiky náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.